

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1088/2014
19.11.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Сође Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Б., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Ж.Ш., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу Кбр.87/14 од 02.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж бр.575/14 од 07.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 19.11.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б. – адвоката Ж.Ш., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.87/14 од 02.04.2014. године и Вишег суда у Нишу Кж бр.575/14 од 07.08.2014. године, у делу који се односи на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, док се у осталом делу захтев **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.87/14 од 02.04.2014. године, окривљени Н.Б. оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши друго кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износе од 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 68.250,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Нишу Кж бр.575/14 од 07.08.2014. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Н.Б., а пресуда Основног суда у Нишу К бр.87/14 од 02.04.2014. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.Б. – адвокат Ж.Ш., не наводећи законски основ, с тим што из образложења произилази да правноснажне пресуде побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, 438. став 2. тачка 2. ЗКП, због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, те због повреде члана 440. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, захтев за заштиту законитости и правноснажне пресуде против којих је захтев поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости, у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и на повреду закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Позивајући се на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, бранилац у захтеву за заштиту законитости наводи да је правноснажна пресуда донета на основу исказа брата оштећене – сведока В.З., који је због "блиске родбинске везе" морао бити ослобођен од дужности сведочења, указујући да је из ових разлога правноснажна пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати.

Изложени наводи захтева се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 94. ЗКП, прописан је круг лица која су ослобођена од дужности сведочења. Према тачки 1. овог члана, ослобођено је од дужности сведочења лице са којим окривљени живи у браку, у ванбрачној или другој трајној заједници живота, тачком 2. тог члана прописано је да је ослобођен од дужности сведочења и сродник окривљеног по крви у правој линији, у побочној линији до трећег степена закључно, те сродник по тазбини до другог степена закључно, а тачком 3. истог члана прописано је да су ослобођени од дужности сведочења и усвојеник и усвојитељ окривљеног.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је, према стању у списима, оштећена В.Б. бивша супруга окривљеног Н.Б., те да је у својству сведока саслушан и њен брат од тетке В.З., који очигледно не спада у круг лица која су према одредби члана 94. став 1. тач. 1, 2. и 3. ЗКП ослобођена од

дужности сведочења, то су по оцени овога суда неосновани наводи захтева за заштиту законитости којима се указује да је правноснажна пресуда заснована на доказу на ком се не може заснивати и да је у конкретном случају учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП.

Неосновани су и наводи захтева којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, те да кривично дело, због ког је окривљени Н.Б. оглашен кривим, није кривично дело.

С тим у вези, у захтеву се истиче да за постојање кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, није довољна једна радња, већ је потребно да угрожавање спокојства чланова породице траје одређено, дуже или краће време, те да при чињеници да је окривљени предузео само једну радњу извршења, дана 04.11.2011. године, ова радња не представља кривично дело.

По оцени овога суда, ни наводи захтева у овом делу, не могу се прихватити као основани.

Према наводима изреке правноснажне пресуде, окривљени је дана 04.11.2011. године, у свом стану, дрским и безобзирним понашањем угрозио спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице – оштећене, бивше супруге В.Б., тако што је истој упутио речи "олошу, скоте, ђубре једно, курво" док је паковала ствари, након чега је пришао оштећеној с леђа и ухватио је левом руком за косу, те повукао уназад, а затим је гађао и иконом, те је погодио у пределу зглоба шаке леве руке.

Учинио је кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. ЗКП је лице које применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело, дрским или безобзирним понашањем – угрожава спокојство, телесни интегритет и душевно стање члана своје породице.

Радња извршења овог кривичног дела је, према томе, примена насиља, односно употреба претње, као и дрско или безобзирно понашање. Кривично дело, стога, може постојати и онда када је радња извршења предузета само једном, с тим што је неопходно да је ова радња извршења таква да је објективно подобна да доведе до угрожавања спокојства, телесног интегритета или душевног стања члана породице.

Имајући у виду све радње које је окривљени Н.Б. предузео критичном приликом – да је оштећеној В.Б., када је дошла у стан како би спаковала своје ствари, упутио речи "олошу, скоте, ђубре једно, курво", а након тога јој је пришао с леђа и повукао је за косу уназад, а затим је и гађао иконом, којом приликом је погодио у пределу зглоба шаке леве руке, то је очигледно да је окривљени критичном приликом континуирано извршио више радњи у циљу угрожавања спокојства, телесног интегритета и душевног стања своје бивше супруге – оштећене В.Б. Стога се у његовим радњама стичу сви објективни и субјективни елементи кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, због којег је правноснажном пресудом и оглашен кривим.

Из наведених разлога, наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу у којем се указује да у радњама окривљеног не стоје битни елементи предметног кривичног дела, обзиром да за постојање овог кривичног дела није довољна једна радња, оцењени су неоснованим.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Б., у делу у којем се указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, те на повреду члана 440. ЗКП, одбачен је као недозвољен, из следећих разлога:

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле, због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тач. 1. и 4. и тач. 7. до 10. и став 2. тачка 1, члана 439. тач. 1. до 3. и члана 441. ст. 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и у поступку пред апелационим судом.

Сходно цитираним законским одредбама, право окривљеног и његовог браниоца на подношење захтева за заштиту законитости, ограничено је у погледу разлога искључиво на ове повреде.

Како се у осталом делу захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреде одредаба члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, истицањем да је изрека правноснажне пресуде неразумљива, противречна самој себи и разлозима пресуде, те указивањем да је пресуда донета уз погрешно и нетачно интерпретирање изјава саслушаних странака и сведока, при чему се истиче и да је заснована на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању и погрешној оцени доказа, указивањем на повреду члана 440. ЗКП, које повреде у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП не представљају дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека окривљенима и браниоцима окривљених, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**